

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/624/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512211406
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512211406.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu BL Telecom debt s.r.o., IČO: 45 535 108, Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanej Z.N. X.Q., W. C. XX, za účasti vedľajšieho účastníka: OZ právna pomoc spotrebiteľom, IČO: 42 247 268, Sofijská 13, Košice, v konaní o zaplatenie 396,86 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie, č.k. 17C/424/2012-46 zo 6.8.2013

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o náhrade trov konania vrátane trov vedľajšieho účastníka.

Náhradu trov odvolacieho konania žalobcu a vedľajšieho účastníka nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vyslovil povinnosť žalovanej, aby zaplatila žalobcovi 64,92 € spolu s 9% ročným úrokom z omeškania:

- zo sumy 17,60 € od 12.7.2009 do zaplatenia
- zo sumy 28,24 € od 12.8.2009 do zaplatenia
- zo sumy 17,42 € od 12.9.2009 do zaplatenia
- zo sumy 1,66 € od 12.10.2009 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol a vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania, a že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania titulom právneho zastúpenia v sume 68,56 € na účet č. 420922518/8360 VS:150210, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd citoval § 544 ods. 1, 2 OZ a dôvodil, že iba z kontextu okolností veci je možné dedukovať, že pravým dôvodom uplatnenia zmluvnej pokuty bolo to, že žalovaná v čase viazanosti nezaplatila apo sebe tri po sebe nasledujúce faktúry, t.j. že neplatila cenu služieb riadne a včas, a preto vychádzajúc zo znenia § 544 ods. 1 OZ na to, aby bola zmluvná pokuta platne dohodnutá, je treba presne a určito identifikovať, teda opísať povinnosť, ktorej splnenie zmluvná pokuta zabezpečuje. Pri pluralite takto zabezpečených povinností sa navyše vyžaduje, aby oprávnený subjekt presne označil, vo vzťahu ku ktorej porušenie povinnosti sa zmluvnej pokuty domáha. Bez toho totiž nemožno zistiť, či resp. kedy, no hlavne ktorá povinnosť bola porušená, čo je obligatórna podmienka uplatnenia zmluvnej pokuty. Dostatočnosť určenia a zrozumiteľnosť vyjadrenia povinnosti, plnenie ktorej má zmluvná pokuta zabezpečovať, je primárnou podmienkou platnosti dohody o zmluvnej pokute. Presnú špecifikáciu zabezpečovanej povinnosti faktúra, ktorou bola zmluvná pokuta vyúčtovaná, neobsahuje a teda nemožno zistiť, za čo, t.j. za porušenie ktorej povinnosti (v zmluve bližšie neurčenej) si ju žalobca účtuje a dôvody jej uplatnenia nemožno meniť, prípadne až následne identifikovať podľa toho, čo je veriteľa výhodnejšie. Z tohto pohľadu ide u faktúry č. 7010883124 (pri jej posudzovaní z pohľadu právneho úkonu, ktorým bola žalovaná vyzvaná na jej zaplatenie), o neplatný právny úkon podľa § 35 ods. 2 a 3 OZ.

Súd dôvodil, že právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom a v tejto súvislosti súd poukázal tiež na rozhodnutie NS ČR 26Cdo/4836/2007 z 20.1.2009.

V dôsledku toho sú vnútroštátne súdy pri konštatovaní existencie nekalej zmluvnej podmienky povinné takúto podmienku iba neuplatniť, aby nebola záväzná pre spotrebiteľa, avšak nemôžu zmeniť jej obsah. Zmluva, do ktorej sa vložila zmluvná podmienka, totiž musí v zásade existovať ďalej bez akejkoľvek zmeny okrem odstránenia nekalých podmienok, pokiaľ je jej ďalšia existencia možná v súlade s pravidlami vnútroštátneho práva.

Navyše v tomto konkrétnom prípade sa žiadalo dodať, že žalovaná ako klient bez problémov splnila dohodnuté zmluvné podmienky už na základe zmluvy z 19.1.200 a aj na základe zmluvy z decembra 2007 odoberala služby (a teda bola v právnom vzťahu s dodávateľom) až do augusta 2009, takže do konca viazanosti jej zostávalo pár mesiacov. Posudzujúc výšku dlžnej sumy vo vzťahu k výške zmluvnej pokuty ako aj okolnostiam dané právneho vzťahu má súd za to, že priznanie zmluvnej pokuty bolo v rozpore s dobrými mravmi (poukazoval na judikát Európskeho súdneho dvora, rozsudok C-618/2010). Žalobca si uplatnil trovy konania v celkovej výške 109,54 eura (23,50 eura súdny poplatok a 86,04 eura trovy právneho zastúpenia), avšak pomer celkovej žalovanej sumy k sume, v akej bol žalobca úspešný činí cca 16% úspechu k 84% neúspechu. Trovy by mu boli priznané iba v rozsahu dôvodne žalovateľnej sumy (64,92 eura) a z tej by sa rozsah neúspechu (84%) musel odrátať. Takže trovy, najmä ohľadom súdneho poplatku by znamenali zanedbateľnú sumu, ktorá by nedosahovala ani výšku, ktorá sa podľa zákona o súdnych poplatkoch nevracia. Ako je zo spisu a aj zo záhlavia tohto rozsudku zrejmé, žalobcom je spoločnosť BL Telecom debt, s.r.o., IČO: 45 535 108. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, vložky č. 6971/B je zapísané, že jediným spoločníkom tejto spoločnosti je spoločnosť BL Consulting s.r.o. (od 16.11.2012). Konateľmi žalobcu sú: JUDr. David Soukeník a JUDr. Peter Štrpka a aj právny zástupcom žalobcu je spoločnosť SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36 862711, ktorej spoločníkmi a konateľmi sú: JUDr. David Soukeník a JUDr. Peter Štrpka. Pri rozhodovaní o trovách konania sa na vyššie uvedené zásady prihliada bez ohľadu na to, či bol účastník v konaní úspešný plne alebo čiastočne a prichádzala by do úvahy aplikácia odseku 2/ (aj tu možno pomerne rozdeliť vniknuté trovy len vtedy, ak sa majú prisúdiť trovy vynaložené účelne).

Procesný súd náklady zastúpenia žalobcu advokátom považuje za neúčelné jednak po zistení, že sa jedná o vec typovo veľmi jednoduchú po skutkovej i právnej stránke, pričom k uplatňovaniu týchto nárokov žalobcom dochádza vzorovou žalobou, v ktorej sa menia často iba identifikačné údaje žalovanej strany, čísla faktúr a dlžné sumy a začiatok omeškania a pod. Vyplňovanie týchto žalôb je rutinnou činnosťou, nevyžadujúcou odborné znalosti, a žalobca i právny zástupca sú si vyššie uvedených okolností vedomí, pretože personálne sú obsadení tými istými osobami t.j. advokátmi JUDr. Petrom Štrpkom a JUDr. Davidom Soukenikom - štatutárnymi zástupcami právneho zástupcu žalobcu. Splnomocnenie na zastupovanie žalobcu spoločnosťou SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o. je podpísané prokuristom JUDr. Alexandrom Kasatkinom. Preto, pokiaľ ide o uplatnené trovy právneho zastúpenia, k tomu súd uvádza: NS SR vo veci sp. zn. 4 M Cdo 21/2009 uviedol, že „Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka konania (fyzickej, právnickej osoby, štátneho orgánu) 1/ na právnu pomoc a 2/nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné vynaloženie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne.“ Procesný súd v danej veci dospel k záveru, že jediným účelným nákladom, ktorý žalobcovi (ktorý mal v konaní plný úspech) v konaní vznikol, bolo zaplatenie súdneho poplatku. Náhradu nákladov konania spojených so zastupovaním advokátom procesný súd žalobcovi nepriznal. Ak teda advokát (právny zástupca) vykonáva úkony v mene a v prospech inej vlastnej spoločnosti za účelom dosiahnutia pozitívneho výsledku (ako je to aj v prejednávanej veci), priznanie náhrady za vykonané úkony by priečili princípu hospodárnosti, účelnosti i nevyhnutnosti a podľa názoru aj dobrým mravom a preto, aj keby bola úspešnosť žalobcu v tomto konaní vyššia a patrila by mu prípadne pomerná časť trov právneho zastúpenia, súd by žalobcovi tieto trovy z vyššie popísaných dôvodov a úvah nepriznal (§ 3 ods. OZ o dobrých mravoch). Iný stav bol u žalovanej, pretože: vedľajší účastník pri obrane žalovanej splnil svoje poslanie. Žalovanej, ktorá bola ohľadom

zmluvnej pokuty úspešná, prináležala náhrada trov konania (ak by jej vznikli), pričom tento osud zdieľa aj vedľajší účastník. Ten bol zastúpený právnym zástupcom a preto mu priznal náhradu trov právneho zastúpenia a pozostávajú z tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby a to za 1) prevzatie vecí a prípravu zastúpenia v sume 26,56 € (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu podľa § 10 ods. 1, s použitím § 14 ods. 3 písm. b/ Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení zmien a doplnkov, ďalej len „vyhláška“), z režijnej paušálnej náhrady výdavkov za uvedený úkon právnej služby v sume 7,63 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) a 2) vyjadrenie zo dňa 14.7.2012 v sume 26,56 € + režijná náhrada za uvedený úkon právnej služby v sume 7,63 €, spolu: 68,38 €.

V podanom odvolaní žiadal žalobca podľa § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok zmeniť vo výroku o trovách konania, lebo vedľajší účastník (ďalej len VÚ) nepriniesol žiadny prínos do konania a tomuto VÚ nepriznať trovy konania, zaviazat' žalovanú, aby zaplatila trovy konania žalobcovi a na trovách odvolacieho konania 26,3 €.

V odvolaní namietal, že súhlas so vstupom VÚ do konania musí byť daný zo strany účastníka, lebo to vyžaduje účel procesnej pomoci VÚ hlavnému účastníkovi, súd musí mať vždy jasno, či účastník, ktorého chce VÚ podporovať, s jeho podporou súhlasí (rozhodnutie 3Cdo/188/2012). Na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov poukázal na judikatúru, najmä rozsudok NS SR 3Cdo/188/2012 zo dňa 5.2.2013. O.i. nemožno tu uplatniť ani domnienku podľa § 101 ods. 3 O.s.p. o námietke premlčania. Čo sa týka trov konania, poukázal odvolateľ aj na trovy právneho zastúpenia, ktoré z rozhodnutí krajských súdov v Slovenskej republike, a najmä z rozhodnutia 5Co/375/2013 KS v Bratislave nevyplývajú, lebo vzhľadom na § 93 ods. 2 O.s.p. združenie je samo spôsobilé bez zastúpenia advokáta reagovať a pomáhať účastníkovi konania. Žalobca nepopieral ústavne zaručené právo VÚ na právnu pomoc, ale spochybňuje účelnosť vynaložených trov vzhľadom na vykonané úkony.

Vo vyjadrení k odvolaniu navrhol VÚ potvrdiť v napadnutom výroku a priznať trovy 21,09 € na účet JUDr. Mikluša v odvolacom konaní. Súd viackrát právoplatne zakázal používanie neprijateľných zmluvných podmienok a žalobca tento zákon ignoruje, o.i. žalobca už inicioval niekoľko tisíc konaní v SR a disponuje advokátskou kanceláriou združujúcou 17 advokátov a ďalších 24 právnikov (zdroj www.akss.sk <<http://www.akss.sk>>, poznámka na č.l. 63). O.i. vo vyjadrení tvrdí VÚ, že on má svoje právne a skutkové posúdenie prípadu, ktoré vykonal pri prvom úkone, ktorý mu patril, v dôsledku ktorého vzal svoj návrh späť žalobca, teda pozitívne ovplyvnil celý tento proces a by bolo v rozpore s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR o práve na právnu pomoc, ak by nedostal aspoň minimálne trovy. Právo na právne zastúpenie VÚ spotrebiteľského združenia vyplýva aj z rozsudku Súdneho dvora (druhej komory) zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/2009. O.i. vyplýva to aj z uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/91/2011 a niet rozumného dôvodu nepriznať mu tieto trovy.

Odvolací súd (postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania) preskúmal napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa o náhrade trov konania a zistil, že napadnutý výrok rozsudku je vecne správny a treba ho potvrdiť podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. zo správnych a výstižných dôvodov, uvedených v rozsudku súdu prvého stupňa. K tomuto rozsudku je treba doplniť, že skutočne podľa ustálenej súdnej praxe v spotrebiteľských veciach súd postupoval v súlade s § 118 ods. 1 O.s.p., ďalej § 120, § 132 O.s.p. a rozhodnutím súdu prvého stupňa neboli porušené žiadne práva žalobcu. Ním citovaná judikatúra NS SR sa týka iných skutkových zistení, iných veciach a je nepoužiteľná v riešenej veci. Odvolací súd v súlade s vyjadrením VÚ poukazuje aj na uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/2/2014 z 10.6.2014, kde v dovolacom konaní riešil aj procesné argumenty žalobcu, ktoré boli podobné ako žalovanej Rapid life životná poisťovňa v citovanom rozhodnutí v konaní o plnenie z poisťnej zmluvy.

Charakter sporu spôsobil, že v nevyhnutnej miere sú opodstatnené aj trovy VÚ v prvostupňovom konaní a o odvolacích trovách rozhodol odvolací súd so zreteľom na § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p., lebo tieto nepriznal úspešnému VÚ v odvolacom konaní, keďže aj bez tohto vyjadrenia mohol odvolací súd konať a rozhodnúť vo veci, ide o neúčelnosť týchto trov.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.